

	در شعر «سورت سرمای دی بیدادها می کرد / و چه سرمایی ، چه سرمایی !» تکرار «چه سرمایی چه سرمایی » نشانه‌ی تأکید بر ظلم است.»
۲۹	در شعر «همگنان خاموش / گرد بر گردش به کردار صدف بر گرد مروارید »؛ «صدف» و «مروارید» به ترتیب کدام پایه‌ی تشییه هستند؟ هردو مشیه به هستند.
	درس چهاردهم: سی مرغ و سیمرغ
	معنی
۱	نیست حالی هیچ شهر از شهریار هیچ شهری (کشوری) نمی‌تواند حالی از شهریار و پادشاه باشد
۲	بیش از این بی شاه بودن راه نیست. بیش از این بدون شاه بودن طبق رسم و قاعده نیست (درست نیست)
۳	چون بود کاقلیم ما را شاه نیست؟ بیش از این بی شاه بودن راه نیست چگونه است که سرزمین ما شاه ندارد؟ در این روزگار، بی شاه بودن، درست نیست.
۴	شیر مردی باید این ره راشگرف زانکه ره دور است و دریا ژرف ژرف برای پیمودن این راه، فردی شجاع و شگفت آور لازم است زیرا این راه، راهی طولانی و پر از خطر است
۵	گل اگر چه هست بس صاحب جمال حسن او در هفته‌ای گیرد زوال گل اگرچه صاحب زیبایی بی مانندی است اما آن زیبایی، بسیار زود گذر است
۶	هر که داند گفت با خورشید راز کی تواند ماند از یک ذره باز؟ هر که بتواند با خداوند ارتباط برقرار کند دیگر به عشق‌های مجازی توجهی ندارد (هر کسی که می‌تواند به درگاه با عظمت حق برسد و با او همراه شود/ چگونه می‌تواند به سبب دلبستگی به چیز‌های ناچیز و بی ارزش از وصول به حق باز ماند؟)
۷	چون فرو آیی به وادی طلب پیشست آید هر زمانی صد تعب وقتی که به مرحله طلب بررسی هر لحظه با رنج و سختی‌های فراوانی رو برو می‌شوی .
۸	ملک اینجا بایدست انداختن ملک اینجا بایدست در باختن باید از قدرت و پادشاهی بگذری و نیز باید هرچه را در تصرف توست، همگی رها کنی.
۹	نه بدو ره ، نه شکیبایی از او صد هزاران خلق سودایی از او نه به او می‌توان رسید و نه می‌توان دوری از او را تحمل کرد صدها هزار نفر در آرزوی رسیدن به او هستند
۱۰	غرق آتش شد کسی کانجا رسید آنکه بتواند به این وادی برسد سراسر وجودش را عشق فرامی گیرد
۱۱	هر یکی بینا شود بر قدر خویش باز باید در حقیقت صدر خویش هر کسی به قدر و ارزش واقعی خود آگاه می‌شود و به آن مقام والای خود پی می‌برد
۱۲	روی ها چون زین بیابان در کنند جمله سر از یک گریان بر کنند اگر از این بیابان (توحید) بگذرند، همه به وحدت و یگانگی می‌رسند

۱۳	صد هزاران سایه جاوید، تو گم شده بینی زیک خورشید، تو صد هزاران موجود را خواهی دید که از یک خورشید به وجود آمده و گم شده اند در این مرحله سایه های جاویدی را می بینی که به سبب خورشید وجود حق، گم و ناپیدا هستند
۱۴	خویش را دیدند سیمرغ تمام بود خود سیمرغ، سی مرغ تمام خود را سیمرغ تمام دیدند؛ کاملاً در وجود حضرت حق فانی شدند و آن سیمرغ، در حقیقت همان سی مرغی بودند که به حق پیوسته بودند
	در ک مطلب و خود آزمایی
۱	مفهوم کلی بیت زیر را بنویسید: « روی ها چون زین بیابان در کنند جمله سراز یک گربیان بر کنند » اگر از این بیابان (توحید) بگذرند همه به وحدت و یگانگی می رسند
۲	پیشت آید هر زمانی صد تَعَب ؟ یعنی : هر لحظه صدھا رنج و سختی می بینی
۳	در بیت زیر، مقصود از « دریا » و « شبم » چیست؟ « چون به دریا می توانی راه یافت سوی یک شبم چرا باید شافت » دریا: حق تعالی شبم: هر چه غیراز خدا
۴	در بیت « هشت جنت نیز اینجا مرده ای است هفت دوزخ همچو بخ افسرده ای است » منظور از « هشت جنت » و « هفت دوزخ » چیست؟ به ترتیب هشت قسمت بهشت و در کات هفت گانه ای جهنم
۵	چون فرو آیی به وادی طلب پیشت آید هر زمانی صد تَعَب وقتی به مرحله ای جست و جوی حقیقت بررسی صدھا رنج و سختی می بینی
۶	بیت « گر بسی بینی عدد ، گر اند کی آن یکی باشد در این ره در یکی » اشاره به کدام وادی عرفان دارد؟ وادی توحید
۷	با توجه به بیت « بعد از این وادی توحید آیدت / منزل تفرید و تجزید آیدت » منزل « تفرید » در اصطلاح صوفیه چگونه منزلی است؟ تحقق بندۀ است به حق ، به طوری که حق ، عین قوای بندۀ باشد
۸	تمثیل های زیر را از داستان منطق الطیر (سی مرغ و سیمرغ) رمزگشایی کنید: الف) مرغان ب) سیمرغ مرغان: سالکان راه حق سیمرغ: وجود حق تعالی
۹	« داستان تمثیلی بلندی که عمدۀ ترین اندیشه های عرفانی تا عصر عطار را در خود جای داده است »، چه نام دارد؟ منطق الطیر
۱۰	عطار در بیت « چون فرو آیی به وادی طلب / پیشت آید هر زمانی صد تَعَب » وادی « طلب » را چگونه توصیف می کند؟ در وادی طلب ، رنج ها و سختی های زیادی به انسان روی می آورد.
۱۱	بیت « هر یکی بینا شود بر قدر خویش باز باید در حقیقت صدر خویش » به کدام وادی از مراحل هفت گانه ای سیر و سلوک عطار اشاره دارد. وادی سوم (معرفت)

۱۲	عذرآوری مرغان در داستان «منطق الطیر» بیانگر چیست؟ وابستگی هایی که انسان را از توجه به خدا و تلاش برای رسیدن به او باز می دارد
۱۳	بیت زیر بیانگر چیست؟ خویش را دیدند سیمرغ تمام بود خود سیمرغ، سی مرغ تمام بیانگر وحدت در کثرت است
۱۴	توجه با داستان «منطق الطیر» هدهد بیت زیر را در پاسخ به عذرآوری کدام پرنده می گوید؟ جواب: د) بلبل گل اگر چه هست بس صاحب جمال حسن او در هفته ای گیرد زوال الف) باز ☐ ب) طاووس ☐ ج) جند ☐ د) بلبل ☐